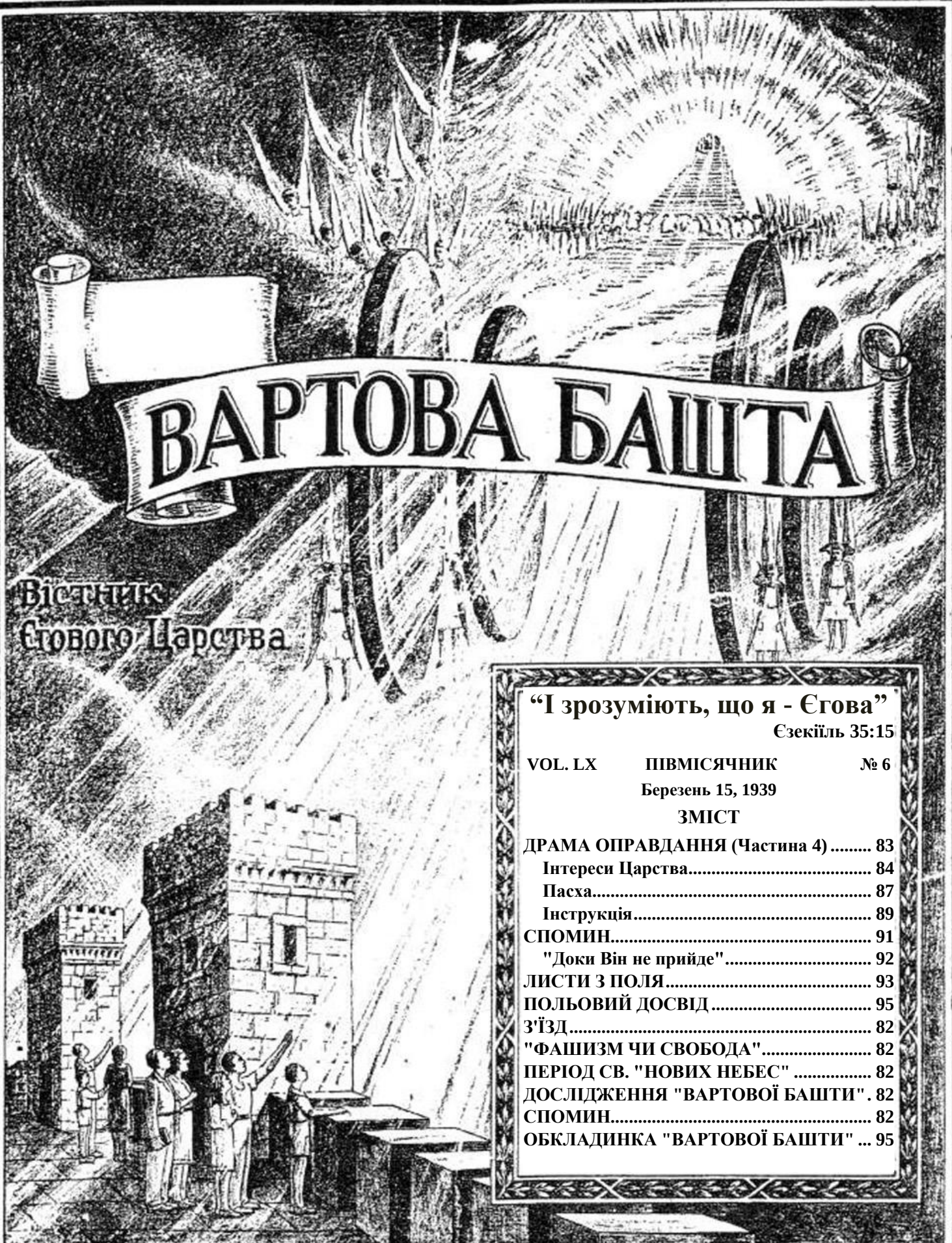

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Єгового Царства

“І зрозуміють, що я - Єгова”

Єзекііль 35:15

VOL. LX

ПІВМІСЯЧНИК

№ 6

Березень 15, 1939

ЗМІСТ

ДРАМА ОПРАВДАННЯ (Частина 4)	83
Інтереси Царства.....	84
Пасха.....	87
Інструкція.....	89
СПОМИН.....	91
“Доки Він не прийде”	92
ЛИСТИ З ПОЛЯ.....	93
ПОЛЬОВИЙ ДОСВІД	95
З’ЇЗД.....	82
“ФАШИЗМ ЧИ СВОБОДА”	82
ПЕРІОД СВ. “НОВИХ НЕБЕС”	82
ДОСЛІДЖЕННЯ “ВАРТОВОЇ БАШТИ” ..	82
СПОМИН.....	82
ОБКЛАДИНКА “ВАРТОВОЇ БАШТИ” ...	95

“ВИ СВІДКИ У МЕНЕ, ЩО Я - БОГ, ГОВОРИТЬ ЄГОВА.” - Іса 43:12

ПУБЛІКУЄТЬСЯ РАЗ У ПІВ-МІСЯЦЯ
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

117 Adams Street – Бруклін, Н. Й., С.Ш.А.

ВІДПОВІДАЛЬНІ ОСОБИ

Д.Ф. Р УТЕРФОРД, *Президент* У.Е. ВАН АМБУРГ, *Секретар*

“І всі сини твої будуть навчені Господом, і великий світ буде у синів твоїх”. – Ісаїя 54:13

ПИСАННЯ ЯСНО ВЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний істинний Бог, що перебуває від віку і до віку, Творець неба і землі і подавач життя своїм створінням; що Логос був початком Його творіння та діяльним посередником у створенні всіх речей; що Логос нині є Господь Ісус Христос у славі, зодягнений на всю владу в небесах і на землі, і є Головним Виконавчим Чиновником Єгови;

ЩО БОГ створив землю для людини і досконалу людину для землі і помістив людину на ній; що людина свідомо і навмисно порушила закон Божий і була засуджена до смерті; що внаслідок злочинного діяння Адама всі народжуються грішниками і права на життя.

ЩО Ісус був зроблений людиною і що людина Ісус зазнав смерті, щоб зробити ціну викуплення для тих, хто кориться з роду людського; що Бог воскресив Ісуса в божественній природі і підніс Його в небі над усіма створіннями і понад будь-яке ім'я, і вдягнув Його всією владою і силою.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сіон, і що Христос Ісус є її головою і правильним царем світу; що помазані і вірні послідовники Христа Ісуса є дітьми Сіону, членами організації Єгови і свідками Його, обов'язком і перевагою яких є свідчити про те, що Єгова є Всевишній, сповіщати про накреслення Єгови стосовно людства, як це виражено в Біблії, і нести плоди Царства всім тим, хто хоче слухати.

ЩО СВІТ скінчився і що Господь Ісус Христос піднесений Єговою на царський престол влади, що Він вигнав сатану з неба і приступив до встановлення Божого Царства на землі;

ЩО УТІХ і благословення людей на землі можуть прийти тільки через царство Єгови під владою Христа, яке тепер царство почалося; що наступна велика дія Господа – це знищення сатанинської організації та встановлення правди на землі, і що під царством усі ті, хто підкорятиметься цим правдивим законам, житиме на землі вічно.

З'ІЗД

Це здається відповідним, щоб свідки Єгови і їх співтовариші зібралися на конвенцію десь на Сході. Для цього було обрано місто Нью-Йорк. Час проведення: 23-25 червня включно. Перші два дні конвенція буде проводитись в Манхеттен-центрі. У неділю, 25-го числа, всі зустрічі, включаючи публічне зібрання, відбудуться в Медісон-сквер-гарден. Свідкам Єгови з далекої частини Сполучених Штатів буде складно бути присутніми на конвенції, і, якщо це буде можливо, інша конвенція буде організована крім цієї на заході в іншому часі. Про це буде повідомлено у належному часі.

"ФАШИЗМ ЧИ СВОБОДА"

У світі, якому загрожує тоталітарна потвора і який засліплений щодо законного теократичного правління, цей новий буклет "Фашизм чи свобода" є найбільш своєчасною інформацією для всіх людей доброї волі. На 64 сторінках брошури під яскравою обкладинкою викладено промову судді Ретерфорда, що транслювалася по всенародному радіомовленню під-час його останнього публічного виступу в Нью-Йорку, а також чудову статтю на тему "Теократія". Ви можете отримати свій особистий примірник вже зараз, переказавши внесок у розмірі 5 центів за примірник. Про час виходу "Фашизм чи свобода" для загального розповсюдження буде повідомлено додатково.

ЙОГО МІСЯ

Цей журнал видається з метою дати людям можливість пізнати Бога Єгову та Його цілі, виражені в Біблії. Він публікує біблійні настанови, спеціально розроблені для допомоги свідкам Єгови та всім людям доброї волі. Товариство організовує систематичне вивчення Біблії для своїх читачів, а також постачає іншу літературу, яка допомагає в такому вивченні. Товариство публікує відповідні матеріали для радіомовлення та інших засобів публічного навчання у Святому Письмі.

Товариство суворо дотримується Біблії як авторитету для своїх висловлювань. Вона повністю вільна і відокремлена від будь-якої релігії, партії, сект чи інших світських організацій. Вона повністю і беззастережно за Царство Бога Єгови під проводом Христа, його улюбленого Царя. Вона не є догматичною, але запрошує до ретельного і критичного вивчення її змісту у світлі Святого Письма. Він не потурає суперечкам, і його колонки не відкриті для особистих висловлювань.

ЦІНА РІЧНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ : У Сполучених Штатах \$1.00; У Канаді та в інші країни: \$ 1.50; У Великій Британії, Австралії та у Південній Африці 6 ш. Американські грошові перекази повинні бути чеком Експресу, або поштовим грошовим переказом, або банківським чеком. Канадські, Британські, Південно-Африканські та Австралійські грошові перекази повинні надсилатися до відділів тих країн. Перекази ж із країн, які тут не згадані, можуть бути направлені до Бруклінської контори лише міжнародним грошовим переказом.

ІНОЗЕМНІ КОНТОРИ

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, Англія

Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada

Australasian 7 Beresford Bond, Strathfield, NSW, Australia

South African Boston House, Cape Town, South Africa

У всіх випадках просимо адресувати на ім'я Товариства

(Переклади цього журналу виходять кількома мовами)

Для бідних, що не можуть заплатити за цей журнал, а щиро бажають його читати, надсилаємо задарма, якщо про це попросять ми раді надавати таким чином допомогу нужденним, але щорічне письмове прохання потрібно поштовими правилами.

Увага передплатникам : Підтвердження нової передплати або поновлення старої буде надсилатися лише у разі вимоги. Зміна адреси, на вимогу передплатника, може бути зроблена на поштової бандеролі протягом одного місяця. Лист для поновлення підписки, з позначкою на ньому терміну закінчення підписки, надсилатиметься з журналом за місяць до закінчення терміну підписки.

Yearly subscription price \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ПЕРІОД СВІДОЦТВА "НОВИХ НЕБЕС"

Період свідоцтва "Нові небеса" охоплює квітень, останній місяць поточної кампанії "Вартова башта". Особливістю цього періоду буде випуск нової брошури "Фашизм чи свобода". Детальна інформація про широку всесвітню кампанію, пов'язану з цим виданням, з'являється в регулярній службовій газеті "Інформатор", щоб зорієнтувати вас у ваших планах щодо якомога більшої участі в спеціальних заходах цього періоду. Всіх, які ще не перебувають в активній співпраці з службовою організацією, але зацікавлені у проголошенні Небесного Царства, запрошуємо написати до Вартової Башти для отримання інформації про місцеву організацію свідків Єгови.

ДОСЛІДЖЕННЯ "ВАРТОВОЇ БАШТИ"

Тиждень 23 квітня: "Драма оправдання", (частина 4) 1-23 включно, "Вартова башта" 15 березня 1939 року.

Тиждень 30 квітня: "Драма оправдання" (частина 4), с. 24-43 включно, "Вартова башта", 15 березня 1939 року.

СПОМИН

Для 1939 року дата свята на честь імені Єгови і жертви його Відкупителя, Христа (Продовження на стор. 95)

ВАРТОВА БАШТА

I ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LX

Березень 15, 1939

№ 6

(Переклад з англ. видання)

ДРАМА ОПРАВДАННЯ ЧАСТИНА 4

"Вгамуйтеся і пізнайте, що я Бог! Я вознесуся між народами, вознесуся на землі". - Пс. 46:10

Єгова хоче, щоб усе створіння знало, що Він є Всемогутнім Богом. Тільки ті, хто знають і визнають це, будуть жити. Людям було дуже важко пізнати цей беззаперечний факт. Серед людей завжди існувала схильність звеличувати створіння, і це відбувалося під впливом сатани. Цей підступний ворог використовував усілякі засоби обману і лестощів, щоб змусити людей звеличувати ім'я якогось чоловіка чи створіння. Сатана звеличує себе супроти Бога Єгови, і його мета - змусити інші створіння звеличувати себе супроти Бога, всупереч Всевишньому. Самовозвеличення призводить лише до одного, а саме до пониження і знищення. Ісус наголошував на цьому факті тим, хто Його слухав. Його слова такі: "Бо кожен, хто нестиметься вгору, принизиться, хто ж принижується, піде вгору". - Луки 14:11

2 Ісус пішов шляхом, прямо протилежним самовозвеличенню. Він повністю упокорив себе, підкоряючись волі свого Отця, і Бог підніс Ісуса на найвище місце поруч із самим Єговою. Чому Ісус принизив Себе? Тому що Він любить і завжди любив Єгову всім своїм серцем, душею і розумом. Бог поставив це правило перед Ізраїлем: "Люби Господа, Бога твого, всім серцем твоїм, і всією душею твоєю, і всією силою твоєю". (Втор. 6:5; Матв. 22:37) Мало хто оцінив важливість цього божественного правила, і багато хто дивувався, чому Бог так наказує своїм створінням. Це правило не для користі Єгови, а несамолобно оголошене, щоб захистити людину від диявольських хитрощів. Сатана прагне відвернути всіх людей від Бога, і єдиний порятунок для людини - повна і безроздільна посвята Всевишньому.

3 Зверніть увагу на те, що Єгова почав звеличувати це правило перед ізраїльтянами. Лише невелика кількість цього народу, що перебував в угоді з Єговою, оціняла це правило і намагалася йому підкорятися. Через записаний досвід тілесного Ізраїлю і через більшу просвітленість духовного Ізраїлю, останній повинен був завжди старанно дотримуватися і виконувати це божественне правило, але навіть більша кількість тих, хто згодився виконувати

волю Бога і був наділений Його духом, не змогли дотримуватися цього правила.

4 Ісус Навин очолював ізраїльське військо, і йому довелося наполегливо пригадати про це правило, і він з радістю послуховався, як ми побачимо далі. З часів апостолів і до сьогодні послідовникам Ісуса Христа неодноразово нагадувалось про важливість цього правила, і лише деякі з них з радістю підкорялися йому. Найяскравішим прикладом такого непослуху є римо-католицька організація, провідники якої стверджують, хоч і неправдиво, що вони є слугами Божими та Його церквою. Духовенство цієї організації звеличує себе, а народ звеличує їх, і їхній кінець неминучий, згідно з правилом. Бог не зважає на людей, і Його правила не змінюються. Під-час "Ільїного періоду" церкви "лукавий слуга", як клас, був возвеличений, а його члени звеличували себе і обдаровували один одного честю і хвалою, створюючи видимість, що люди вважаються дуже важливими; і їхній кінець був чітко визначений - Мт. 24:48-51

5 Єгова має замір прославити своє ім'я серед усього створіння, тому що тільки ті, хто знає Єгову, визнає Його і є послухний Йому згідно з Його правилами, будуть жити вічно. Нехай завжди тримається в умі, що ім'я Єгови є тим спірним питанням. Якщо Його ім'я не буде звеличено серед усього створіння то диявол досягне успіху в своєму злісному і зухвалому виклику. Диявол не може досягти успіху. Питання має бути вирішене на честь і славу Єгови. Його велике і святе ім'я має бути оправдане. Це було заміром Єгови з самого початку. Його замір неодмінно буде виконаний. Єгова ніколи не може бути занепокоєний щодо оправдання Його імені, тому що це неодмінно буде здійснено. Знаючи кінець від початку, Він назначив свій відповідний час, щоб возвеличити і повністю оправдати своє ім'я. Зі своїм завітуючим народом Ізраїлем Він створив багато пророчих картин, що зображують Його замір оправдати своє ім'я. Пророча драма, в якій Ісус Навин відігравав таку важливу роль, предсказувала замір Єгови оправдати своє ім'я та зображала спосіб, в який Він це зробить. Тепер Він подає своєму помазаному

народові на землі відкриття цієї пророчої драми для їхнього добра і для добра їхніх "співтоваришів".

6 Єгова вчинив велике чудо, стримавши швидкі води Йордану і перевівши ізраїльський народ через пересохле русло ріки, і це було свідоцтвом для Його імені. Це чудо вселило жах у серце ворога, що мешкав у Канаані, а особливо в Єрихоні, і предсказало, що Бог зробить так, що страх охопить усіх релігійоністів та їхніх союзників під-час свідоцтва, яке має бути дане безпосередньо перед Армагедоном. " Як же всі царі Аморійські по тім боці Йордану на заході, і всі царі Канаанські, що жили понад морем, почули, що Господь висушив Йорданську воду перед синами Ізрайлевими, докіль вони перейшли, так удались вони в тугу і не стало в них духа проти синів Ізрайлевих ". -Ісуса Навина 5:1

7 У цей час ізраїльтяни отаборилися в Гілгалі на західному березі Йордану. Жителі Єрихону бачили чудо, яке здійснив Єгова, перевівши через розбурхані води Йордану велику кількість ізраїльтян, і без сумніву, жителі Єрихону сповістили про цей факт і страх людям по всій канаанській землі, а саме: филистимлянам на берегах Середземного моря, Тиру, Сидону та іншим народам, що мешкали в канаанському краї. Без сумніву, ворог мав вартових у горах на захід від Йордану, і коли вони побачили ізраїльтян, що йшли пересохлим руслом річки, а над ними височіла величезна водяна стіна, їхні гінці поспішили сповістити про це царів і правителів у всіх частинах канаанської землі. Царі були настільки приголомшені чудом, яке вчинив Єгова, що вони, образно кажучи, зів'яли, і страх тримав їх у своїх руках, принаймні на деякий час. Ця частина пророчої драми, здається, здійснилася, і її виконання тепер розпізнає "останок" (Рим. 11:5) та "інші вівці" Господа, "велика громада" і відкриття цієї правди дуже заохочує тих, хто любить Єгову і його Царя.

8 Вірні слуги Єгови на місцях накопичували книги та іншу літературу, що пояснювала Його Слово, починаючи з 1922 року, і ось у 1931 році, що відповідає часу переходу через Йордан і зазначає час вступу Божих помазаників в стан Царства, брошура "Царство - надія світу" була подана офіційному елементу "християнства". Господь подбав про те, щоб розповсюджувачі, або видавці донесли це послання до духовенства, політиків, комерсантів, військових та інших офіційних осіб, закликаючи їх звернути увагу на те, що сучасне правління народів через самолюбних людей приречене і скоро має закінчитися. Це було повідомлення про те, що позатипічний (тобто духовний) Ізраїль був безпечно і чудесним чином перепроваджений через позатипічний Йордан і тепер, у 1931 році, вони перебували "в обіцяній землі" і сміливо проголошували ім'я Єгови та його Царя і сповіщали, що Боже царство під проводом

Христа незабаром знищить будь-яке самолюбне правління над світом. Помазаники Господні отримали з рук Всевишнього своє "нове ім'я" (Ісаї 62:2; Об'явл. 2:17), і тепер, як належним чином уповноважені слуги і свідки Єгови, вони будуть просуватися вперед у справі свідоцтва з більшою ревністю, ніж будь-коли раніше. Ім'я Єгови почало звеличуватися, як ніколи раніше. Божий народ був озброєний для бою, і він починався.

9 Як колись канаанські царі були дуже стривожені тим, що сталося, так і також факти свідчать, що в 1931 році серед народів землі, включаючи релігійні, політичні, торговельні та військові елементи, панувало велике заворушення. Всі були налякані, всі були страшенно стривожені. Того року Папа Римський, очолюючи релігійні сили світу, пере дав світові свої удавані благословення, але очікуваний час благословеньств не настав, і це налякало його прихильників ще більше, ніж будь-коли. Того року народ Іспанії встановив республіку, що дало привід для католицького повстання. Того року президент Сполучених Штатів проголосив мораторій на європейські борги через неспокійну ситуацію. Того ж року впав британський лейбористський уряд, Великобританія відмовилася від золотого стандарту, а за Вестмінстерським статутом Британська імперія припинила своє існування, на зміну їй прийшла Британська співдружність націй. Японія вторглася до Маньчжурії, і перша всесвітня конференція з роззброєння була скликана в Женеві, Швейцарія. Такими були деякі тривожні події того року; і хоча можна сказати, що свідки Єгови не брали в них участі, Єгова направляє ворога так, що умови, які склалися, відповідали тому, що сталося давним-давно в Канаані. Про те, що сучасні канаанські царі були занепокоєні свідчить і те, що канадський уряд незабаром після цього вжив рішучих заходів, щоб перешкодити свідкам Єгови поширювати вістку про царство Боже на цій землі, а об'єднаний ворог в Америці спробував зробити те ж саме. Свідки Єгови стали нічною марою для правлячих елементів. З тих пір цей страх збільшається.

ІНТЕРЕСИ ЦАРСТВА

10 У цій точці пророчої драми ізраїльтяни перебували в обіцяній землі, представляючи стан царства, в який був введений духовний Ізраїль, коли був зібраний до Господа, Царя, і в якому духовні ізраїльтяни спільно стали частиною "вірного і розумного слуги", і якому поручені всі інтереси царства на землі. (Матв. 24:45-47) Тепер вони повинні бути повністю посвячені Богові та інтересам царства під керівництвом Христа-Царя. Пророча драма предсказувала цю повну і цілковиту посвяту, а саме: "Того часу повелів Господь Ісусові: "Зроби собі камінні ножі й обріж удруге синів Ізраїля". (Ісуса Навина 5:2) Наближався час Пасхи, і ніхто не міг брати участь

у ній, хто був необрізаний. Господь наказав поновити обрізання, тобто обрізати тих, хто народився під-час мандрівки пустелею і не був обрізаний у дорозі. Масове обрізання ізраїльтян чоловічої статі відбулося в Єгипті перед святкуванням першої Пасхи. (Вих. 12:43, 44, 48) При вході в обіцяну землю і перед першим святкуванням Пасхи в тій землі, було наказано зробити ще одне масове обрізання всім, хто до того часу знехтував цим обрізанням. Це було друге масове обрізання, отже, у значенні Писання, "повторне обрізання". Це обрізання було символом повної посвяти Богові Єгови. Коли Бог дав своєму земному "приятелеві" нове ім'я, змінивши його з Аврама на Авраама, Бог встановив з ним угоду обрізання. (Бут. 17:5-14; Рим. 4:11-13) Через свою віру і послух Богові Авраам був визнаний праведним, а отже, його праведність була через віру. Він був повністю посвячений Богові, і обрізання це символізувало. Ізраїльтяни, переведені через Йордан, показали свою віру в Бога, і завдяки своїй вірі та послуху вони представляли праведний клас, який повністю посвячений Богові та інтересам Його Царства. Символічним свідченням цього було обрізання.

11 Свідків Єгови, які виявляли віру в Бога і послух Йому, було виведено з позатипічного Йордану в 1931 році, і їхнє "нове ім'я", яким Бог наділив їх, тепер було відкрите, надане їм і публічно визнане. Вони дізналися про "нове ім'я", і тоді відбулося позатипічне обрізання вірного останка, яке є обрізання серця, в душі (Рим. 2:29; Фил. 3:3; Кол. 2:11) Останок тоді перебував в угоді вірності з Єговою, тобто в угоді про царство, отже він повен був бути цілком і повністю посвячений цьому царству. Єгова є завжди вірний і ті, кому поручені інтереси царства, повинні бути вірними до кінця, якщо вони хочуть отримати вічне благословення Єгови. "Знай же, що Господь, Бог твій, то правдивий Бог; Бог вірний, що дотримує союз і ласку по тисячні покоління для тих, що його люблять і пильнують заповіді його". – Повт. зак 7:9

12 Що ж вимагається від тих, хто вступив в угоду о царство? Вони повинні любити Бога і дотримуватися Його заповідей. Саме завдяки вірності Єгови, яка завжди є певною, і вірності тих, кого він взяв в угоду о царство, Його ім'я буде оправдане. У свій час люди, що будуть жити, поклоняться Єгові за Його проявлену вірність. (Ісаї 49:7) Ті, хто стоять в лінії до царства, але не є вірними до кінця, зазнають повної поразки. Лише ті, хто вірний, порушений любов'ю, і хто таким чином докаже свою вірність аж до смерті, отримає вінець життя (Об'явл. 2:10). Ті, хто перебувають в угоді о царство, мають таку настанову: "Тим то й освячайте себе і будьте святими, Я бо святий." (1 Петра 1:15, 16; Лев. 11:44 *пер. Куліша*) Єгова є цілком і беззастережно посвячений справедливості, і тому ті, хто прагне царства, також повинні бути цілком і беззастережно

посвячені справедливості, що проявляється в царстві Божому під проводом Христа.

13 На рівнинах Моаба, де були зібрані ізраїльтяни і де Мойсей звернувся до них як слуга Єгови (Второзак. 1:3-5; 29:1), і це сталося приблизно за два місяці до того, як ізраїльтяни увійшли до Канаану, Мойсей наголосив на необхідності цілковитого посвячення Єгові: "Обріжте, отже, крайню плоть вашого серця, і не будьте більше твердолобими" (Второзак. 10:16 *англ.пер.*). Якби тілесні ізраїльтяни були б повністю послухні Божому закону і цей послух був би порушений любов'ю, або несамолюбною посвятою Його імені, вони не могли б і не були б твердошиїми. Мойсей сказав ізраїльтянам, що Бог приведе їх до обіцяної землі, але сповнення цієї обітниці для них означало, що вони повинні бути послухними: "Та й приведе тебе Господь, твій Бог, у землю, якою заволоділи твої батьки, і ти заволодієш нею, і зробить тебе щасливим, і намножить тебе більше, ніж твоїх батьків. Тоді Господь, Бог твій, обріже твоє серце й серце твоїх потомків, щоб ти любив Господа, Бога твого, всім твоїм серцем і всією душею твоєю, та й щоб ти жив." - Второзак. 30:5,6

14 Що означає "обрізання... серця"? Відсікання і відкидання всього, що може перешкоджати повній посвяті царству Божому. "Серце" означає місце, де знаходиться мотив, або посвячення з любові. Любити Бога означає бути несамолюбно посвяченим Йому та Його царству під Христом-Царем, що є засобом оправдання Його імені. Несамолюбна посвята Богові означає, що людина повинна повністю, безумовно, беззастережно посвятити себе служінню Божому царству. Це символізувало, або зображало загальне обрізання плоті, яке відбулося, коли ізраїльтяни увійшли в Канаанську землю.

15 У сповненні цієї частини пророчої картини зверніть увагу на те, що вимагається від свідків Єгови, введених до Божої столичної організації і зроблених її частиною на землі. Вони повинні бути повністю відокремленими від світу і не підлаштовуватися під нього. (Второзак. 12:29-32; Рим. 12:2; Як. 1:27) Не можна змішуватися з будь-якою частиною диявольської організації і в той же час чисто і щиро поклонятися Всемогутньому Богу. Не повинно бути ніяких незаконних стосунків з організацією сатани. (Втор. 22:13-30) Не повинно бути жодних компромісів зі світом. Тому жоден з Божих завітуючих людей не може належним чином "хайль (вітати)" людського правителя, як це вимагається в Німеччині, або віддавати честь, чинити послух або поклонятися будь-чому, що зображує або представляє земний уряд, які то дії приписують спасіння цьому урядові. Кожен з Божих завітуючих людей повинен бути повністю посвячений Божому царству, незважаючи на те, які страждання це може принести. (Второзак. 7:1-5; 12:1-3) Вони не повинні залежати від світських урядів, але повинні повністю покладатися на Бога Єгову та Його

царство. (Второзак. 15:6) З цієї причини ті, хто перебуває в угоді виконувати волю Єгови, не можуть дозволити собі віддавати честь прапору будь-якого земного уряду, тому що це явно порушує Божий закон, а Божий закон вищий за будь-який земний закон. Якщо за відмову від такого привітання їм загрожує тілесне покарання, то посвячені Господу люди будуть послухати Богів незалежно від наслідків. Помазаники повинні зберігати свою невинність по відношенню до Бога, яка буде перевірятись їхнім постійним прославленням Єгови, і робити це, незважаючи на будь-яку опозицію або докори, які можуть бути на них накинута. (Второзак. 29:24-28) Божий завітуючий народ повинен споживати духовну їжу, яку Господь дав йому. (Второзак. 14:1-21) Вони повинні робити добро всім, коли мають нагоду, і особливо тим, хто любить і служить Єгови. (Второзак. 22:1-8; Гал. 6:10) Вони не повинні займатися тим, що привертає увагу до себе, але завжди повинні віддавати славу і честь Єгови. (Второзак. 22:5-12) Вони повинні бути в цілковитій єдності один з одним. Вони повинні бути вірними в охороні, просуванні та відстоюванні інтересів царства, які були їм поручені. Царство для них є всім, бо воно є засобом прославлення і оправдання імені Єгови. Робити такі речі, будучи порушеним любов'ю, тобто несамолюбною посвятою Богові та Його царству, означає доказувати свою вірність і невинність. Ось що означає обрізання серця.

16 Ісус Навин приступив до виконання цієї частини пророчої драми: "І зробив собі Ісус камінні ножі й обрізав синів Ізраїля на Аралот-горбі (пагорб крайньої плоті)". (Ісуса Навина 5:3) У тексті йдеться про місце, яке називається "пагорб крайньої плоті", що свідчить про те, що там була велика купа крайньої плоті, і що це було свідомством очищення ізраїльтян і їхнього повного відокремлення від інших народів цієї землі. Вони готувалися до багаторічної боротьби з необрізаними, нечистими канаанцями, які поклонялись дияволу. Картина зображає подібну роботу, яка мала бути виконана з 1931 року.

17 Сповнення цієї частини драми, як показують факти, відбулося після надання "нового імені", яке було об'явлене Божому народові в 1931 році. Незабаром після цього Божий народ по всій землі з радістю прийняв і отримав це "нове ім'я". У випуску "Вартової башти" від 15 жовтня 1931 року було оголошено, що "редакційний комітет", створений людиною, припинив свою діяльність, і було публічно визнано, що Бог Єгова і Ісус Христос є Вчителями церкви, а не люди. Це дуже боляче вразило багатьох, і їхня рана так і не загоїлася. 1 листопада 1931 року "Вартова башта" опублікувала статтю "Навчені Богом", підкреслюючи той факт, що Єгова і Христос є Вчителями, а не люди. Ті, хто мав правильний стан серця, швидко зіцілилися. Після цього почалося очищення від осіб, які вважали себе "вибраними

старійшинами", і вони не отримали зцілення. Вартова башта" від 15 серпня і 1 вересня 1932 року в статтях "Організація Єгови" наводила докази з Писання, які свідчать про те, що посада "вибраного старійшини" є людською вигадкою і повинна бути ліквідована. Вартова башта" від 15 жовтня 1932 року опублікувала прийняту резолюцію, яка послужила спільним оголошенням людей Єгови про те, що "святиня була очищена" (Дан. 8:14). Наслідком цього стало очищення організації, яка готувалася до продовження свідництва у війні проти ворога. Тільки обрізані серцем, тобто повністю посвячені Богові, могли йти вперед у війні, що розгорнулася перед ними.

18 Протягом багатьох років головним мотивом, що спонукав людину стати послідовником Ісуса Христа, було самолюбство, тобто власне спасення. Це також показано в пророчій драмі. "А причина, чому Ісус обрізав їх, була ось яка: всі люди, що були вийшли з Єгипту, чоловічої статі, всі здатні до бою, повмирали в дорозі на пустині, по виході з Єгипту. Бо весь народ, що був звідти вийшов, був обрізаний, а весь народ, що народився в пустині, в дорозі, по виході з Єгипту, не був обрізаний. Сорок бо років сини Ізраїля блукали в пустині, поки не вимер увесь народ, тобто здатні до бою, що вийшли були з Єгипту, а то тому, що вони не послушалися слів Господніх; то Господь поклявся їм, що не побачать вони землі, яку прирік був їхнім батькам віддати нам, землю, що молоком і медом тече. А замість них воздвигнув їхніх синів. Їх ось і пообрізував Ісус, вони ж були необрізані, в дорозі бо їх не обрізувано." - Ісуса Навин. 5:4-7

19 У сповненні, зверніть увагу, що з 1878 року і до приходу Господа в храм у 1918 році і навіть до 1931 року багато заявляли що є посвячені Богові та Його царству, але залишалися необрізаними у серці, як, наприклад, "вибрані старші" та інші, які дотримувалися релігійних практик. Клас Божого храму повинен бути "очищений" від такого нечистого стану (Дан. 8:14), несвідомість і простодушність не можуть більше служити виправданням для релігійного практикування. Ті, хто відмовився від обрізання серця Великим Ісусом Навином, повинні бути забрані від числа тих, хто стоїть у лінії до царства. Факти свідчать, що це було зроблено після 1931 року.

20 Усі чоловіки, народжені в пустелі, були молодші сорока років, а обрізання таких робило їх дуже нездатними вести воєнні дії проти ворога в такому стані. Тому вони повинні були деякий час залишатися бездіяльними: "Коли вже весь люд до одного пообрізувано, пересиділи вони в таборі, аж поки не повигоювались". - Ісус Навин. 5:8

21 Під-час їхньої недієздатності Єгова захищав ізраїльтян. Якби ворог вийшов зі своїх укріплень в Єрихоні і напав на ізраїльтян, коли останні були недієздатними, це міг би бути дуже сумний день для ізраїльтян. Єгова, завдяки вірності ізраїльтян, захистив їх, затримавши ворога в Єрихоні,

викликавши у них великий страх, і тому єрихонські воїни залишалися бездіяльними. (Ісуса Навина 6:1) Єгова захистив ізраїльтян за схожих умов у Єгипті, пославши на єгиптян триденну темряву під час обрізання. (Вих. 10:21-23) Сповнення цієї частини драми стало важким випробуванням для посвячених, а особливо для тих, хто підкорився Господньому обрізанню серця. Для деякого, наприклад, для "вибраних старших" та релігійоністів, це було занадто, тоді як справді посвячені Богові люди з радістю підкорилися цій роботі, радіючи у своїх стражданнях тому, що їх визнали гідними зносити докори за те, що вони є вірними свідками Єгови.

22 Гілгал був місцем першого табору після входу до Канаану. Одне із значень цієї назви - "коло". Купа каміння у вигляді кола (Іс. Нав. 4:20-24) вказує на нескінченне свідцтво про ім'я Єгови, те, що буде тривати вічно. Це ім'я також означає "Перекочування", що є дуже значущим. І сказав Господь Ісусові: "Сьогодні зняв я з вас єгипетський сором. "Тим і названо те місце Гілгал [(край), що котиться] аж по цей день". Для канаанейян це ім'я означало просто місце; але коли туди прибув завітуючий народ Божий, Він надав цьому імені нового значення, а саме: "Я відкотив", тобто Бог відкотив докір від Свого народу. (Іс.Нав. 5:9) Щодо сповнення:

23 До 1931 року сучасні єгиптяни та филистимляни, які представляли релігію та інших ворогів, докоряли вірним Єгови, що вони є безіменним народом, тобто як ті що не мають справжнього імені, і тому релігійні діячі називали народ Божий "руселістами", "народом Тисячолітньої Зорі", "людьми другої нагоди" та різними іншими іменами. Їх вважали послідовниками однієї людини, які прославляють свого померлого лідера. Для цього були вагомі підстави, оскільки існувала схильність віддавати високу пошану, честь і славу людським створінням, як це робили і продовжують робити релігійні системи. З цього Божий народ повинен вийти. Вірні Єгови можуть добре визначити час і місце, коли Бог "відкинув [такий] докір". Це була воля Господа, і це було на честь Його імені. Це сталося на з'їзді в липні 1931 року, коли Єгова відкрив Своему народові їхнє "нове ім'я". Ворог досі зневажливо називає Божий народ "самозваними свідками Єгови". Але це їх зовсім не тривожить, бо вони знають своє "нове ім'я", яке дав їм Бог, і з радістю носять його. Вони знають своє споріднення до Єгови, його Царя і царства, і знають, що царство вже тут, і що вони увійшли в позатипічну обіцяну землю. Вони більше не визнають новочасних єгиптян "вищими властями". (Рим. 13:1) Відтепер віруючі знають і радісно визнають Бога Єгову і Ісуса Христа як дійсно "Вищі Власті", і нікого на землі не визнають такими. Тому відтепер релігійоністи не можуть справедливо докоряти нашому Богові в тому, що

Він не дотримався своєї обітниці, даної своєму завітуючому народові, і не ввів його в обіцяну землю. Релігійоністи зневажливо і з насмішками сміються із Свідків Єгови за те, що вони проголошують, що Боже царство настало і що вони представляють і відстоюють інтереси царства; але факт залишається правдивим і не підлягає сумніву, і тому свідки Єгови не мають жодних підстав перейматися докорами, які сиплються на них з боку нечестивого натовпу, що зневажає святе Боже ім'я.

ПАСХА

24 Рівно сорок років минуло відтоді, як ізраїльтяни святкували першу Пасху в Єгипті, коли була укладена закон-угода і Єгова визволив їх. "І отаборилися сини Ізраїля в Гілгалі; на чотирнадцятий день першого місяця ввечері вони святкували Пасху на степах єрихонських." - Ісуса Навин. 5:10

25 Тепер 14-го дня нісана вони святкували свою першу Пасху в обіцяній землі. Єрихон був зовсім поруч, де знаходився ворог, і ізраїльтяни могли бути атаковані в будь-який момент, але це не змусило їх покладатись на власний розум і зробити висновок що вони пропустять Спомин через надзвичайну ситуацію. Вони відсвяткували Пасху вчасно. Це, мабуть, був час справжньої радості, адже минуло вже тридцять дев'ять років відтоді, як вони востаннє святкували Пасху. Без сумніву, це був час, коли вони мали радість від Господа, бо виконували Його волю. Зверніть увагу на те, що сталося у сповненні цієї пророчої драми. Невдовзі після того, як народ Господній дізнався про своє "нове ім'я", з "Вартової башти" від 15 лютого 1932 року йому було дано зрозуміти, що таке "радість Господня", і причиною цього було і є: "Бо прийшов час для оправдання імені Єгови". Це радість від того, що прийшов час Ісусу Христу оправдати ім'я Всевишнього. Очевидно, що властивим напрямом для Господніх помазаників є те, що вони повинні відзначати свято Спомину у визначений час кожного року, і вони повинні робити це не в смутку, а в радості. Відповідно, вперше з часу відзначення пам'яті смерті Ісуса, тиждень, який починався з цього дня (20 березня 1932 року), був відведений як період для всесвітнього публічного свідцтва, і цей період був визначений і відомий як "міжнародний період свідцтва подяки", і він виявився часом великої радості для останку і для їхніх "співтоваришів", "інших овець" Господніх. Вартова Башта, присвячена Спомину того року, також зазначила:

"Свідцтво царства. Нема жодної причини, чому Божий народ повинен відзначати будь які свята, встановлені або впроваджені організацією цього світу. Типічний Божий народ святкував два періоди в році: один весняний і один в осінній період року. Ці періоди були "святі для Господа". (Див. Ездри 6:19-22; Неємії 8:1-3,9-12,14-18.) Чому б

Божому помазаному народові не відзначати два періоди радості, подяки і хвали Єгови Богові протягом року? "Радість Господня - ваша сила". Господь "дав нам розуміння Свого слова" і продовжує ласкаво "кормити нас їжею на часі". (Неем. 8:10,12; Пр. 30:8) Царство вже тут і просувається вперед, а наша справа - співати хвалу Богу Єгови і, як Його свідки, свідчити про Його ім'я. (Ісаї 12:3-6; 43:10-12) Тому період з 1 по 9 жовтня включно названий і позначений як Період Свідоства Царства. Нехай збори Божого народу в різних громадах проведуть збори служби, починаючи з вечора попередньої п'ятниці; потім нехай дев'ять наступних днів будуть присвячені служінню, це буде період радісної подяки, прославлення і служіння Богу Єгови, свято успішної роботи царства Божого. У цей період часу кожен зі свідків Єгови, наскільки це можливо, повинен брати участь у свідостві та прославленні Єгови і Його царства, несучи плоди царства іншим, хто бажає їх почути" - Вартова башта, 15 лютого 1932 р. (англ.), стор. 57, абзац 27.

26 Наступним всесвітнім періодом свідоства був період з 1 по 9 жовтня 1932 року, відомий як "Період свідоства Царства". Між двома вищезгаданими радісними періодами свідоства були опубліковані Другий і Третій томи "Оправдання", які доповнювали Перший том "Оправдання". У другім і третім томах наводяться біблійні докази того, що давні пророцтва, записані в Писанні, які християни розуміли як такі, що відносяться до "Ізраїлю по тілу" та його відновлення в Палестині, насправді відносилися лише до духовних ізраїльтян, свідків Єгови, Його помазаників, їхнього визволення від сатанської організації та відновлення їхніх привілеїв і служби у царстві Божому, що відбувалося, зокрема, з 1931 року і після нього. Ці дві книги, підготовлені та опубліковані з ласки Божої та Його Царя, без жодних сумнівів свідчать про те, що свідки Єгови увійшли в "обіцяну землю", перетнувши позатипічний Йордан. Незабаром після цього Єгова відкрив Своєму народові, що "нова угода", яку Він укладає, стосується не Ізраїлю по тілу, а духовного Ізраїлю, свідків Єгови, і публікація цієї потішальної правди з'явилася в "Вартовій башті", випуски якої вийшли з квітня по липень 1934 року (англ.), і в книзі "Єгова" того ж року.

27 Протягом чотирьох днів після входу до Канаану Бог давав манну на поживу ізраїльтянам. Вони святкували Пасху ввечері 14-го нісана, а вже наступного ранку мали іншу їжу. "На другий день Пасхи їли вони з урожаю тієї землі: неквашений хліб та пражене зерно." - Іс. Нав. 5:11

28 Зерно було щойно зірване, ще трохи зелене, і його треба було підсмажити або висушити, і тому вони їли "пражене зерно". Щодо сповнення цієї частини картини, зверніть увагу, що до 1932 року посвячені Богові люди жили свій розум значною мірою наукою, що була проповідувана та

опублікована до 1918 року, і яка не була новочасною. Одна людина створила редакційний комітет і визначала, що можна, а що не можна публікувати в "Вартовій башті". Існувало небажання відходити від тої попередньої науки, що свідчить про те, що повністю посвячені все ще були дещо релігійними. "Вибрані старші" все ще проповідували в зборах і продовжували це робити до позатипічного переходу через Йордан і до 1932 року, коли то "Вартова башта" опублікувала статтю "Організація Єгови". (Див. "Вартова башта" від 15 серпня і 1 вересня 1932 р. *англ*) До цього часу біблійні пророцтва застосовувалися до жидів по тілу, таким чином приховуючи справжню поживу царства Божого. Манна була тимчасовою поживою, яка давалась ізраїльтянам у незвичайних ситуаціях; так само і більша частина того, що Господь дозволив викладати до 1932 року, було тимчасовою поживою для духовного Ізраїлю.

29 Долина Йордану біля входу в Канаан, мабуть, була дуже родючою, як і за часів Авраама. "Вона була повноводна звідусіль, аж поки Господь не зруйнував Содом та Гоморру" (Бут. 13:10 *англ. пер.*). Увійшовши в землю, ізраїльтяни присвоїли собі врожай зерна що зростав: "Того самого дня, як вони стали їсти з урожаю землі, перестала падати манна; не було в синів Ізраїля більш манни, і вони харчувались у цім році з плодів Канаан-землі" - Іс. Нав. 5:12

30 Протягом сорокарічної мандрівки пустелею манна відносилася до тілесного Ізраїлю; але слова Ісуса (Івана 6:31-58) вказують на те, що позатипічна манна відноситься до духовного Ізраїлю, включаючи "останок", але не до "інших овець", які складають "велику громаду". Тому, коли настав час Господу дати Його народові чітке розуміння про збір "інших овець", людей доброї волі, манна, тобто тимчасова розумова і духовна їжа, припинилася і була замінена твердою, тривкою їжею правди царства Божого. З 1931 року і після нього, коли Господь дав по "динарію" своїм слугам у "винограднику" (Матв. 20:1-16), і коли працівники царства опинилися у землі царства, Господь почав розгортати Свої пророчі драми. Тут з інтересом буде розглянути статтю "Спомин Вартової башти" від 1 березня 1938 року (*англ.*).

31 У гармонії з цим викладом видно, що приведення Господом людей доброї волі було представлене перед Божим народом у Лондоні в червні 1931 року і в Колумбусі в липні того ж року, а ще ясніше - у пророчій драмі про Єгуя і Йонадаба, опублікованій у "Вартовій башті" в липні 1932 року (*англ.*). Таким чином, точно вчасно і в належний час, починаючи з 1932 року, Господь годував свідків Єгови плодами царства або правдами, а не тим, що було на столі до 1918 року і деякий час після нього. Те, що служило тимчасовою їжею протягом сорока років, в назначений час припинилося, і Господь почав годувати Свій народ "їжею на часі" (А.Р.В.). Тому

ясно видно, що правда царства відносно Божого завітуючого народу та його обов'язків, а також правда відносно людей доброї волі, почала відкриватися як "пожива на часі". Єгова, як і обіцяв, приготував цей стіл для Своїх вірних свідків перед обличчям новочасних ворогів - Пс. 23: 5

ІНСТРУКЦІЯ

32 Єгова, промовляючи через Мойсея (Повт. зак. 20:16-20), дав загальні вказівки щодо способу облоги та взяття міста Єрихон, але тепер ця пророка драма з Ісусом Навином розгорталася, і потрібно було дати певні конкретні вказівки щодо Єрихону. Облога Єрихону ось-ось мала розпочатися, і Єгова дав Ісусу Навину особливі вказівки щодо того, як його атакувати і брати. "Якже Ісус був під Єрихоном, звів він очі, аж бачить: стоїть перед ним якийсь чоловік з голим мечем у руці. Підійшов до нього Ісус та й питає: "Чи ти наш, чи з ворогів наших?" – Іс. Навина, 5:13

33 Схоже, що Ісус Навин вийшов сам, щоб оглянути околиці Єрихону, оцінити ситуацію і ворога, а також обміркувати, яким способом він візьме місто. Він пам'ятав, що Рагаба була в своєму будинку на стінах, і оскільки вона виявила велику дружелюбність до шпигунів, і вони уклали угоду про її охорону, Ісус Навин обмірковував, як це можна зробити. Його розум був поглинутий питанням облоги. Оскільки Ісус Навин більшу частину часу грав роль, представляючи Христа, то, схоже, що в цій конкретно частині картини він представляв членів тіла Христового на землі, яким Господь доручив доглядати справи свого царства. Він був у роздумах про облогу Єрихону.

34 У сповненні цієї частини пророчої драми увага Божих слуг на землі буде приділена підготовці до битви проти ворога, яка завершиться битвою великого дня Всемогутнього Бога. Протягом зими 1932 і 1933 років у статтях "Вартової башти" наголошувалося на підготовці до Армагедону, а восени 1933 року вийшла нова книга "Приготування". Приблизно в той же час Товариство почало розповсюджувати брошуру "Втеча до Царства". Діяльність розпочалася ранньою весною 1933 року. П'ятдесят п'ять радіостанцій передали промову "Вплив Святого року на мир і процвітання", яка була відповіддю на декрет Папи Римського про оголошення 1933 року "святим роком", і який був урочисто відкритий з особливими церемоніями, якими політики та інші представники ієрархії влаштували велике видовище. Той рік був переломним для свідків Єгови, і вони відчували, що попереду їх чекає багато труднощів. Вони потребували особливого керівництва та інструкцій, щоб бути впевненими, що йдуть правильним напрямом. Бажаючи бути повністю впевненими в тому, що вони дійсно можуть сказати: "Якщо Бог за нас, то хто проти нас?", вони роздумували і досліджували. Річним

текстом на цей рік були Приповісті 18:10: "Ім'я Господнє - міцна башта: праведник утече до неї - і безпечний "; Вартова Башта від 1 січня прокоментувала цей текст і, серед іншого, зазначила: "Обставини, які зараз відкрилися тим, хто любить Єгову, полягають в наступному: Починається найбільша битва всіх часів і народів, яка за дуже короткий час досягне кульмінації. Це боротьба сатани і його злих орд проти Господа праведності Ісуса Христа, який є особливим представником Єгови. У цю боротьбу включений останок, але це боротьба Єгови. Він є "Єговою Сил", і тому останок цілковито запевнений, що організація Єгови переможе. Сатана і його сили відчайдушно намагаються знищити всіх, хто стає цілковито на боці Бога і справедливості. Останок знаходяться на переді народу Єгови на землі, співає хвалу Єгові і повинен очікувати нападу ворога. Без сумніву, весь останок був би миттєво знищений, якби Господь не охороняв їх. У цю годину великої небезпеки Єгова звертається до свого народу і каже: "Ім'я Господнє - міцна башта: праведник утече до неї – і він у безпеці" (Прип. 18:10 *А.П.В.*). Це загальне правило Єгови, встановлене і застосоване в цей особливий час, і воно застосовується для добра всіх, хто підкоряється цьому правилу. . . .

"Праведність зараховується лише тим людям, які вірять в Бога і в Ісуса Христа, а потім з радістю підкоряються Божому закону. Згідно з цим правилом, члени класу останка є праведними. Вони носять ім'я Єгови, і Його ім'я - їхня міцна башта. "Праведний втікає до неї, і він у безпеці [поставлений на висоті (*Р.В., маргінес*)]". По правді праведники поспішають до цієї високої башти. 26 Липня 1931 року на з'їзді в Колумбусі Божий народ, побачивши і оцінивши той факт, що Єгова дав своєму народові нове ім'я, з радістю прийняв його. Вони буквально втекли в цю вежу вічної сили. Мало того, що той з'їзд прийняв резолюцію, в якій проголошувалася їхня радість від того, що вони отримали своє ім'я з уст Єгови, але по всій землі віруючі громади Божого народу поспішили так заявити про себе. . . .

"Боротьба триває і триватиме доти, доки Єгова не знищить ворога, а це станеться, як тільки буде завершено вручення повідомлення." - Вартова башта 1 січня 1933 року (*англ.*).

35 Божому завітуючому народу потрібно було спокійно і розсудливо розглянути обставини, щоб зрозуміти волю Єгови щодо їхніх дій. Це було зображено на прикладі Ісуса Навина, який оглядав обставини, готуючись до битви проти Єрихону. Єгова мав під рукою свого чиновника, який навчав Ісуса Навина. Єгова завжди керує тими, хто повністю Йому довіряє. Поки Ісус Навин тверезо розмірковував над ситуацією, він "звів очі свої і подивився". Він, мабуть, був глибоко вражений тим, що побачив. На деякій відстані від нього стояв чоловік з витягнутим мечем у руці. Ісус Навин

підійшов до нього і запитав: " Чи ти наш, чи з ворогів наших?" Ісусу Навину дуже хотілося знати, і він сміливо поставив це запитання. Весь Єрихон був всередині мурів, а тут був озброєний чоловік один, ззовні. На чісму боці була ця людина в будучій битві? Ісус Навин дуже хотів знати, і відповідь була йому дана: " А той відказав: Ні! Я начальник Господнього війська; прийшов я тепер. " І впав Ісус лицем до землі, поклонивсь та й каже до нього: "Що велить мій владика слугі своєму?" - Ісус Навина 5:14

36 Тоді Ісус Навин дізнався, що Єгова посилав Свого невидимого для людських очей князя, щоб очолити облогу Єрихону; що ніхто не наказує і не керує битвою, але що битва належить Єгові. Князь, що стояв там, був духом Логосом, який для цієї справи з'явився в людській подобі. Як спеціальний представник Єгови, Він керував битвою за Єрихон, що наближалася. У повній гармонії з цією частиною драми в номері "Вартової башти" від 15 травня 1933 року (*англ*) була опублікована стаття "Пророк Єгови", як пророкував Мойсей і було викладено в Діях апостолів 3:22,23, і в цій статті вперше було чітко показано, що Ісус Христос є великим Воєнначальником, який веде військо Єгови проти організації сатани, і що пророцтво стосується саме "останка", і що останок є підзвітний великому Пророку і повинен підкоритися або зазнати знищення, і що пророцтво не має свого головного пристосування після битви Армагедону. Останок, зображений тут Ісусом Навином, вперше дізнався, що вони повинні бути цілком і повністю послухними Христу в усьому до і під-час битви Армагедону.

37 Ісус Навин негайно визнав Єгову, представленого озброєним чоловіком, і зробив це, впавши на обличчя і просячи вказівок. Так само і свідки Єгови, останок, слідуючи правильному розумінню великого Пророка Єгови, про якого йшлося вище, зраділи, дізнавшись, що Бог помазав Ісуса Христа давати накази, і що свідки Єгови повинні бути повністю послухними Йому.

38 І став Ісус Навин перед головним представником Всевишнього, і щоб дати йому зрозуміти його властиве споріднення до великого Пророка та Представника Єгови, Господь промовив: " Начальник Господнього війська й каже до Ісуса: " Скинь з ніг твоє взуття, бо місце, де стоїш, святе. " І Ісус вчинив так." – Ісуса Нав. 5:15

39 Місце, де стояв Ісус Навин, через присутність Логосу, було подібне до святині храму, де священники Господні не носять взуття. Мойсей отримав подібний наказ роззутися біля палаючого куща. (Вих. 3:1-6) У постановах, що стосуються одягу, який повинен носити первосвященик, а також інші священники при скинії і в храмі, немає наказу робити для них сандалі або взуття, що свідчить про те, що вони ходили босоніж. Виходить, що ті, хто перебуває в присутності

Господа, повинні бути без взуття чи сандалів. Серафими, які були присутні при Господі в храмі, прикривали свої ноги крилами (Ісаї 6:2). Тому зняття взуття Ісусом Навином виглядає як знак самоприниження і готовності повністю підкоритися Всемогутньому Богу і Христу Цареві. Звичайно, земля там була такою ж, як і на інших частинах землі, але через присутність Господа це місце було святим, і все, що на ньому залишилося і живе, повинно бути цілком і повністю посвячене Богові.

40 Почувши наказ, Ісус Навин швидко послухався, як написано: " І Ісус вчинив так". Посвячені Єгові бажають знати і виконувати Його волю. У сповненні цієї частини картини Божий помазаний народ зовсім недавно дізнався, що вони більше не повинні вшановувати людей, прославляти і вихвалити їх як провідників, живих чи мертвих, і що тому вони повинні очиститися, відкинувши систему "вибраних старших" та інші способи поклоніння людям. Тепер вони більше не дивляться на таких людей як на своїх вчителів і провідників. Вони починають властиво розуміти слова Господа, що кожен, хто вивищується, буде принижений, і що їхній привілей і обов'язок - віддавати всю честь і хвалу Богові Єгові та Цареві Христу. Саме відповідно до цього Вартова Башта опублікувала статті "Його Святиня", які з'явилися в червні та липні 1933 року (*англ*), і в яких наводилися докази того, що Господь очистив клас свого храму на землі станом на жовтень 1932 року.

41 Дивовижний спосіб, у який фізичні факти узгоджуються з пророцтвом, і публікація цих фактів у Вартовій башті є переконливим доказом того, що Господь керує Своїм народом і що ці пророцтва були написані заздалегідь для їхньої потіхи і надії. Якби людина могла припустити, що під-час публікації пророцтва здійснилися, було б самовпевнено стверджувати це; але це неможливо. Через роки після того, як події, що становлять сповнення відбулися, пророцтво стає зрозумілим, доводячи тим самим, що людина не має нічого спільного ні з картиною, ні зі здійсненням подій, що сповнилися. Кожен, хто належним чином керується об'явленням Словом Божим, буде радіти, дізнавшись, що помазаників веде рука Єгови. Йонадаби, бачучи це, добре знають і цінують, що останок є вибраним Богом народом на землі як Його свідки, і що безперервні нападки на цих свідків з боку римо-католицької ієрархії та її союзників відбуваються тому, що вони вірні Богові і Його царству. Йонадаби одразу ж бачуть, що релігія - це пастка і обман, і що ті, хто слідує за релігійними вчителями, піддаються жахливому обману і потрапляють у пастку сатани. Тому об'явлення і публікація цих пророцтв зараз є великою допомогою і потіхою для йонадабів, а також для останка. Римо-католицька ієрархія та її союзники з тоталітарного уряду звеличували і продовжують звеличувати себе і претендувати на

те, що належить тільки Господу. Йонадаби бачуть, що ці релігійні діячі не можуть бути представниками Бога і Христа, але є головними земними ворогами Бога і Його царства, і тому вони переслідують вірний Божий народ. Ці правди, що відкриваються тепер, повинні служити і служать для того, щоб дати силу людям доброї волі, і тому вони старанно тримаються правди Божого Слова і, прикладаючи себе до його вивчення, з радістю йдуть вперед виконуючи Божу волю. Тепер вони бачуть, що повинні "шукати справедливості" і "шукати смирності", і, роблячи це, вони пізнають волю Божу щодо них, і вони швидко підкоряються. Подібно до останка, вони дізнаються, що спасіння не є у силі людей чи будь-якої релігійної організації, яка називає себе "церквою". Вони дізнаються, що римо-католицька система є великою пасткою диявола, щоб відвернути людей від Бога. Вони усвідомлюють, що, як сказав Господь, "спасіння належить Єгови" (Пс. 3:8, *А.Р.В.*) Єдиний шлях до життя - це пізнання Єгови і Христа Ісуса і бути послухним. - Івана 17:3

42 А тепер настав час, коли Єгова Бог возвеличить і оправдає своє ім'я, і для цього Він уживе Своїх вірних свідків. Всі народи землі пізнають, що Єгова є Всевишнім і Всемогутнім. Битва великого дня Всемогутнього Бога вже зовсім близько, і Єгова Саваот є з тими, хто повністю посвятив себе Йому, і Він є їхнім прибіжищем. Тим, хто посвятив себе Йому, Він зараз відкриває

пояснення і значення своїх пророцтв, записаних давно тому для їхньої допомоги в цей особливий час. Ті, хто бажають отримати Його ласку, повинні тепер залишити будь-які релігійні звичаї і прислухатися до простого Слова Божого. Слідувати за людиною, або створеними людиною інституціями означає неминучу загибель. Бути послухним Слову Всемогутнього Бога означає життя, і всім таким Він тепер говорить: "Стій спокійно, і знай, що Я [Єгова]: ... Я буду піднесений на землі". - Пс. 46:10 (*англ. пер.*)

43 Наближався напад на Єрихон, у який Ісус Навин повинен був вести ізраїльтян. Тепер Ісус Навин дізнався, що для того, щоб ця атака була успішною, він повинен діяти точно за вказівками, які дав Господь. І Ісус Навин, і народ повинні повністю прислухатися до цих вказівок і ретельно та старанно їх виконувати. У сповненні цієї частини пророцтва сучасний ворог окопався, і його потрібно атакувати, але ця атака повинна бути здійснена в точній відповідності з інструкціями, які Господь дав своєму народові на землі. Як Ісус Навин отримав конкретні вказівки від головного представника Єгови безпосередньо перед початком облоги Єрихону, так і Божий народ на землі отримав вказівки від Господа у назначений Ним спосіб. Єрихон, як у пророчій драмі, так і у сповненні, був атакований. Зауважте наслідки.

(Продовження буде)

СПОМИН

У ЦЬОМУ номері "Вартової Башти" міститься коротка стаття, присвячена дню Спомину, який відзначатиметься 4 квітня. Якщо немає компетентної особи, яка могла б виголосити коротку промову безпосередньо перед споживанням символів, цю коротку статтю слід прочитати перед тими, хто зібрався перш ніж взяти участь. Оскільки ламання хліба і пиття вина символізують смерть Ісуса, з цього випливає, що обидва символи слід подавати разом, а не окремо.

Ісус разом зі своїми учнями святкував Пасху в 33 році нашої ери, як наказав Єгова. Це була остання Пасха. Ісус знав, що незабаром буде відданий на смерть, і перед цією подією Він повинен навчити своїх учнів, а через них навчити інших людей такої ж дорогоцінної віри, які підуть за Ним про замір Його Отця, і тому Він виконав те, що записано. Якже вони їли [Пасху], Ісус узяв хліб, поблагословив, розламав і дав учням, кажучи: "Беріть, їжте: це моє тіло." Потім узяв чашу, воздав хвалу і подав їм, кажучи: "Пийте з неї всі, бо це кров моя (Нового) Завіту, яка за багатьох проливається на відпущення гріхів." (Мт. 26:26-28) Встановлення цього пам'ятного дня Господом Ісусом відбулося відразу ж після споживання останньої Пасхи, і це є спомин смерті Ісуса, який Його послідовники мають щорічно відзначати.

Закон угода, яка включала щорічну Пасху, була укладена в Єгипті з Мойсеєм як головним, або посередником. Нова угода (Єр. 31:31-34) була укладена Єговою з Ісусом Христом, коли Ісус перебував на землі (в позатипічному Єгипті), і саме кров Господа Ісуса утвердила, або ввела в дію нову угоду. Тому Він сказав своїм учням, маючи на увазі вино в чаші, яке представляло Його кров життя: "Це є моя кров заповіту, ... Пийте її всі". - Мт. 26:27, 28 *Американська поправлена версія.*

В Євангелії від Івана 6:53 Ісус промовив ці слова: "Якщо не споживатимете тіло Чоловічого Сина й не питимете його кров, не матимете життя в собі". Тоді Він говорив про своїх "овець", "мале стадо" (Луки 12:32), які стають членами царського дому синів Єгови. Інакше кажучи, саме народжені з Духа, прийняті в нову угоду, мусять їсти хліб і пити кров. Але хіба не всі люди, які коли-небудь отримують життя на землі, повинні "їсти хліб"? Ні, тільки духовні сини їдять хліб і п'ють кров. Всі, хто отримає життя на землі, повинні проявити віру в кров життя Ісуса Христа, пролиту на відпущення гріхів, але при встановленні Спомину Він запросив тільки своїх учнів щоб бути ламаними з Ним і померти разом з Ним, і таким чином розділили Його смерть і Його воскресіння. Відтоді Його слова стосуються лише тих, хто посвячений Богові і народжений з духа. Звернімо увагу на те, що "Ісус

узяв хліб, поблагословив його і переломив", а переламаний хліб подав учням і наказав їм їсти. Ламання має дуже велике значення і не може бути проігнороване, або знехтуване. Воно має життєво важливе значення для всіх, хто разом з Ісусом Христом братиме участь у Його Царстві. Це означає, що вони повинні стати членами "тіла Христового" (1 Кор. 12:12-18, 27) і повинні бути ламаними разом з Ним, а отже, померти з Ним, щоб розділити з Ним славу в Його Царстві. 1 Кор. 11:23, 24

Слід визнати, що слова Ісуса означали: "Цей хліб є тілом Моїм". Хліб був лише символом, і його ламання відкриває те, що має бути зроблено з тими, які є тілом Христовим. "Плід виноградної лози", або вино, символізувало Його кров-життя, яка ось-ось проллється, і Ісус сказав учням: "Пийте її всі". Його слова ясно означають, що всі, хто буде об'єднаний з Ним у Його домі, повинні спочатку бути поламаними і померти, а отже, розділити з Ним Його смерть. Те, що Його слова означають, що члени Його тіла є співучасниками його страждань і смерті, повністю підтримує апостол, який під натхненням святого духа написав: "Чаша благословення, що ми благословляємо, хіба не є причастям [спільність] Христової крові? Хліб, що ламаємо, не є причастям Христового тіла? Тому, що один хліб, - нас багато становить одне тіло, бо всі ми беремо участь у одному хлібі. ". -1 Кор. 10:16, 17

Споживання хліба не означає, що той, хто його їсть, тим самим отримує оправдання до життя. (Рим. 5:1, 9) Також ці слова Ісуса не означають, що всі повинні споживати цей "хліб" і підтримуватися людською сутністю Ісуса. Перш ніж хтось може стати частиною цього "хліба", який потім буде переламаний, повинен спочатку бути оправданим. Ісус взяв паляницю прісного хліба, розламав його і сказав своїм учням: "Це є тіло моє". Далі Його слова були по суті такими: 'Ви мусите їсти, тобто брати участь зі мною і тим самим ставати моїми співучасниками, або розділити мої терпіння, а оскільки цей хліб, який ви бачите як я розламую, представляє собою тіло Христове, або його членів, то всі вони повинні бути поламані разом'. Таке ламання хліба, або тіла і пиття крові повинно відбуватися після того, як ті, хто причащається є оправдані і народжені з духа, і тому тільки такі належним чином споживають символи.

Оправдання не є наслідком такого ламання тіла і пиття крові, тому що оправдання повинно передувати, або бути отримане до того, як відбудеться ламання хліба і пиття вина. Ісус пропонував хліб і вино не всім, а лише тим, хто доказав свою вірність. (Лк. 22: 28-30) Звідси випливає, що тільки ті належним чином приймають символи, які є спочатку оправданими і народженими духом, та які стоять у лінії до Царства. Воля Божа полягає в тому, щоб Ісус об'єднав із собою у своїй роботі як Оправдателя 144

000 членів свого тіла, які разом становлять одне тіло, або царський дім синів Божих. (Об'явл. 14:1-4) Кожен з них повинен пройти випробування, подібне до того, якому піддався Ісус, і повинен страждати і померти разом з ним, і це є умовою, що передусь входженню у Господню славу.

Потім Ісус продовжив навчати своїх учнів щодо чаші. Вино в чаші представляло Його кров, а Його слова, по суті, означали наступне: 'Це символізує мою кров, яка то кров утверджує нову угоду, яку Отець мій уклав зі мною. Крім того, це ціна викуплення людського роду'. Ісус знав, що пити кров означає смерть, згідно із законом Єгови. (Бут. 9:4; Лев. 17:11) Тому Він запрошував своїх учнів здійснити вчинок, який означав їхню смерть, і таким чином запрошував їх взяти участь у Його смерті, і тому Він сказав: " Хто споживає тіло моє і кров мою п'є, той у мені перебуває, а я - в ньому. (Ів. 6:56) Це єдиний спосіб бути прийнятим у Христі, і тільки ті, котрі є прийняті і стали членами Христа, ламані з Ісусом Христом і виливають своє життя разом з Ним.

Кожен, хто робить безумовне посвячення виконувати Божу волю, належним чином символізує, або дає зовнішнє свідчення цього, приймаючи хрещення у воді. Однак це хрещення не вводить його в тіло Христа; він повинен бути охрещений у смерть жертви Ісуса Христа, і це має бути зроблено після того, як він посвятив себе Богові і отримав оправдання. (Прочитайте Римлянам 6:3-5) Тільки ті, які покликані небесним покликом, розділять смерть жертви Ісуса Христа. Тільки "мале стадо" овець Господніх, народжені з духа одиниці, мають брати участь у смерті Ісуса Христа та в Його славі, яка прийде за нею, і тому тільки такі властиво споживають символи Спомину.

Апостол каже (1 Кор. 5:7, 8): "Бо Пасха наша, Христос, принесений у жертву. Отож святкуймо". Він має на увазі тих, хто належить до класу, до якого належав сам (1 Кор. 1:1, 2); отже, до духовного класу. Якщо хтось є Йонадабом, то він не є в Христі (2 Цар. 10:15-23); а якщо він не в Христі, то не може розділити смерть і воскресіння Христа. Тому для нього було б неправильно споживати символи спомину.

"ДОКИ ВІН НЕ ПРИЙДЕ"

"Бо кожного разу, як їсте хліб цей і п'єте цю чашу, звіщаєте смерть Господню, аж доки він не прийде". (1 Кор. 11:26) Ті, котрі властиво, з розумінням та з розсудливістю причащаються, тим самим показують, що вони усвідомлюють ціль смерті Ісуса Христа і що це їх привілей - терпіти і померти разом з Ним, щоб жити і царювати з Ним, розділяючи Його славу. Ісус Христос тепер прийшов до храму (Мал. 3:1-3); але є ще на землі у тілі ті, які властиво святкують день спомину і повинні святкувати його, поки не настане їхня "переміна" у смерті, коли то вони "переміняться в

одну мить, як оком мигнути", полишать людське тіло і приймуть з рук Господа тіло духовне. (1 Кор. 15:50-54) Їм наказано святкувати Спомин і таким чином свідчити про своє споріднення до Бога і до Ісуса Христа, і вони були б страшенно недбалими, якби не виконували цього. "Аж доки він не прийде", отже правильно пояснюється так, що доки останній член тіла Христового на землі не завершить свій шлях і не зміниться з людини на духа". Тільки ті, яких споріднення до Господа є таке саме, яке було між апостолами і Господом, можуть бути прийняті в угоду про Царство. (Див. Луки 22:28-30) Тому лише ті, які перебувають у Христі і розділяють Його смерть, мають частку в Царстві. Це виключає всіх, крім духовних і помазаних одиниць, і тільки вони властиво споживають символи Спомину.

Ті, котрі належним чином і отже, гідно споживають символи Спомину, повинні бути спочатку оправдані, потім народжені духом, зібрані в храмі та помазані Божим духом. Йонадаби є посвячені виконувати волю Божу, але не є народжені з Духа. Вони не є оправдані. Їх надія не є в небі, а є в тому, що вони зможуть жити вічно на землі. Вони знайшли прибіжище в організації Єгови під керівництвом Ісуса Христа, де вони повинні залишатися, поки не мине день гніву Єгови; і залишаючись у межах, вони повинні продовжувати шукати справедливості і смирності. Будучи "приходнями в таборі" (Вих. 20:10), які посвятили себе Богові і Христу, вони повинні брати участь у проголошенні імені і Царства Божого під керівництвом Христа. Але оскільки вони не можуть розділити смерть Ісуса Христа, а отже не можуть взяти участь у Його воскресінні, то для них було б абсолютно неправильним і невластивим споживати символи Спомину. Перебуваючи під охороною Божої організації, вони є співтоваришами помазаників і повинні служити разом з помазаниками і з радістю робити все, що в їхніх силах. Писання і факти свідчать, що Йонадаби, або "велика громада" (Об'явл. 7:9-17), зараз збираються до Господа і, як такі, безперервно прославляють Бога і Христа, Його Царя, бо бачать, що настав день спасіння і визволення. Тому вони вітають Ісуса Христа, Царя слави, і радісно служать Йому безперестанно.

Отже, всі аргументи Святого Письма переконливо доводять цей факт, що Господь Ісус Христос встановив спомин своєї смерті і наказав, щоб її святкували тільки ті, хто народжений Божим Духом і охрещений у духовне тіло Христа; що такі духовні сини не виконують свого обов'язку і втратять свій великий привілей, якщо вони не будуть брати участь у Спомині; що один раз на рік їхнім обов'язком і привілеєм є таким чином святкувати Спомин. У 1939 році відповідна дата припадає на 4 квітня, після шостої години вечора, коли різні громади Божих помазаників по всій землі зберуться разом і візьмуть участь у святі Спомину. Буде цілком правильно і належним для Йонадабів бути присутніми на такому зібранні і спостерігати за тим, що виконується, щоб вони могли краще зрозуміти споріднення помазаників до Єгови і краще зрозуміти споріднення "великої громади" до Бога і Христа. Для них це також має бути і є часом радості, бо вони цінують той факт, що настав день визволення.

Маючи на увазі натхненні слова апостола: "Пасха наша Христос у жертву принесений... тож свято святкуймо", легко можна побачити, що тільки громада, або клас, до якого належав і належить сам апостол, і інші члени духовного класу, єдині можуть належним чином приймати символи Спомину. Йонадаби, або ті, що утворюють "велику громаду", ніколи не можуть у властивий спосіб споживати символи Спомину. Це означало б завдавати собі шкоди. 1 Кор. 11, 27-31

Саме в 1918 р. н.е. Господь Ісус з'явився у своєму храмі для суду і тоді розпочався суд над посвяченими, народженими з духа одиницями. (Мал. 3:1-3) Оправдані на цьому суді були введені до храму. Відтоді правдиві послідовники Ісуса Христа споживають символи Спомину не в смутку, а в радості, бо з ними Господь, Голова дому. "Плід виноградної лози" - це вино, а під-час Його другого приходу вино символізувало "радість Господню". (Мт. 26:29) Тепер усі присутні в храмі радіють у Господі, що представлено тим, що вони п'ють з Ним "нове" вино, і перебуваючи в храмі, прославляють Єгову, свого Отця. "І в Його храмі кожен говорить про Його славу" - Пс. 29: 9 (англ. пер.)

ЛИСТИ З ПОЛЯ

ЩОБ інші люди такої ж дорогоцінної віри в інших частинах землі могли знати, як злі агенти сатани переслідують малих Господніх одиниць в Німеччині, подаємо наступний лист, датований груднем 1938 року, нещодавно отриманий з Німеччини. Сатана і його агенти в Німеччині, а особливо Ієрархія і нацисти, відчайдушно намагаються розчавити всіх, хто любить Єгову, Його Царя і царство. Попри всі переслідування, Господь все ще забезпечує цих вірних деякою розрадою, час від часу через

отримання літературу із зовнішнього світу. Ми бажаємо, щоб царство було повністю встановлене, щоб ці дорогі та вірні душі отримали полегшення та увійшли у вічну славу Єгови та Його Царя.

**ДОРОГИЙ БРАТЕ РУТЕРФОРДЕ,
ДОРОГІ БРАТИ Й СЕСТРИ В УСІХ ЗЕМЛЯХ,**

Єгові та Господу, а потім і вам, ми складаємо сердечну подяку за чудову, життєдайну їжу. Єгова кормить свій народ, тобто всіх тих, хто не боїться ворогів, хоч і зазнає найжорстокіших

переслідувань. Ми отримали Щорічник за 1938 рік, потім поточні випуски журналів "Вартова башта", "Вісник потіхи", брошури та книги. Хрестовий похід проти християнства також знаходиться в наших руках. Тож ви бачите, що сила Єгови є безмежна і що Він не залишає своїх вірних. Ми страждали і були переслідувані, але це є необхідним доказом нашої вірності і ще тісніше і міцніше пов'язує нас з Царем Вічності і Царством Миру, а також з вами, дорогі, скрізь і всюди. Завжди об'єднані з вами в душі, ми співпрацюємо з вами у поширенні зростаючого світла серед братів і людей доброї волі. Противники сильно зневажають ім'я Всевишнього, Його діло і Його свідків; таким чином вони назначують себе як ворогів. Коли пророцтво Аввакума здійсниться, Єгова справедливо кине їх назавжди у порох. Вони, а також людство були попереджені. Дивіться нову брошуру "Осторога", якої у нас є певна кількість і які ми розповсюджуємо, незалежно від того, заборонені вони чи ні. Ми підкоряємось Богу, а не людям. Практично всі брати в цій країні перебували, або перебувають у полоні. Наскільки нам відомо, вони перебувають у багатьох концтаборах, групами, втішають і підбадьорюють один одного, щоб залишатися вірними за будь-яких умов до кінця.

Деякі з тих, хто посвятив себе служінню Богові, не встояли твердо у випробуваннях, а повернулися до сатанської організації, на власну погибель. Під такою диявольською диктаторською владою неможливо вести роботу, не підкоряючись ворогові і не об'єднуючись з ним. Також не можуть посвячені одиниці бути посадовими особами в диявольській організації і водночас посадовими особами чи представниками Царя Вічності та Його вічного Царства Миру. Дехто з інших причин, або через дрібниці не встояли в непохитності, що вимагає витривалості і приносить страждання. Наше серце сумує, коли ми думаємо про те, як брати зраджували своїх братів на перехресних допитах і в залах суду, через що багато дорогих і вірних людей місяцями і роками томилися у в'язницях. Існує багато інших сітей і пасток, і для того, щоб вистояти, необхідні молитва, вірна посвята Господу і надзвичайна пильність. Багато шкоди можна уникнути якщо вчасно дати інструкції різним громадам.

Дорогі мої скрізь! Відкиньте все сміття, все, що може спричинити ваше падіння і втрату славної спадщини. Будьте певні наших молитов перед престолом благодаті, а також вірності та любові ваших витривалих братів і сестер. Смерть, ув'язнення і концтабори лише тісніше пов'язують нас з Єговою, нашим люблячим Творцем, з Христом, з Його вічним Царством Миру і з вами, дорогі. Битва належить Богові, і Агнець переможе.

У цьому душі ми надсилаємо вам найсердечніші вітання з Сиону з новим роком.

Ваші брати по Його милості,

Місцева компанія
Грудень 1938 року.

ШКІРИ ТА ХУТРО ДЛЯ ОДЯГУ

ПИТАННЯ: Людина, що нижче підписалася, займається вбиванням лисиць і використовує їхні шкіри та хутро для виготовлення одягу. Чи є це порушенням вічної угоди?

ВІДПОВІДЬ

Бог спонукав Адама і Єву одягнутися в шкіри тварин, а також зажадав, щоб при будівництві скинії були використані борсукові шкіри. Це свідчить про те, що для цього потрібно було забрати життя тварини. Якщо хтось вважатиме за потрібне, щоб забезпечити себе покриттям або одягом, позбавляти життя тварин і використовувати їхні шкури для одягу, це не буде порушенням вічного заповіту.

НОВА КВОТА ДУЖЕ ДОПОМОГЛА

Дорогий брате Рутерфорде,

ми, громада свідків Єгови в Сан-Дієго, Каліфорнія, дуже вдячні тобі за своєчасний лист від 1 січня 1939 року щодо нової квоти для видавців Товариства. Він дуже допоміг нам в усвідомленні важливості царства Бога Єгови під проводом Ісуса Христа і того, як ми можемо довести своїми діями, що воно є найбільшою цінністю в нашому житті. Багато з нас вже в похилому віці і немічні, і якби пропозиція про 60 годин на місяць не прийшла від Господа через тебе, ми б ніколи не подумали, що зможемо досягти цього. Знаючи, що Господь не попросить від нас неможливого, ми, отримавши твого листа, повністю довірилися Господу, що Він виконає Його волю і ми досягнемо цієї квоти, і доклали до цього всіх зусиль, і тепер бачимо, як Господь благословляє наші зусилля.

Один з нас, вже немолодий і не в найкращому стані здоров'я, з Божої ласки зумів присвятити польовому служінню 99 3/4 годин протягом січня. Кожного дня він виділяв певний час для польової роботи від дому до дому, а вечорами - для зворотних дзвінків, і ніщо не могло його зупинити. Якби він піддався своїм фізичним почуттям, то часто залишився б вдома і відпочивав, замість того, щоб виходити в поле.

Ще одна з нас, дуже тендітна, встигла за місяць 61 з половиною годину. Вона також склала графік і дотримувалася його.

Ще один видавець повідомив про 60 годин. Багато хто з нас наблизився до 60 годин за січень, і, з Божої ласки, ми напрацюємо 60 годин, або більше протягом лютого.

Чим більше ми залучені до служіння на місцях, тим краще ми розуміємо, що царство Боже - це єдине, що варте уваги.

Ми молимо Господа, щоб Він щедро благословив тебе і продовжував тебе зміцнювати, і дякуємо Йому за привілей співпрацювати з тобою у вчинці шкіри "старої жінки".

ЛИШЕ БЛАГОДАТТЮ ТА ДУХОМ ЄГОВИ

Дорогий брате Рутерфорде

Наші серця сповнені вдячності Єгови за постійну допомогу, яку ми отримуємо від Нього через Вартову Башту.

Вказуючи на натхненні істини Божого Слова, вона служить для того, щоб зміцнювати нас у боротьбі і дарувати нам справжню радість у цьому служінні. Статті на тему "Любителі справедливості", які вивчалися в грудні, були часткою від Єгови.

Чоловіки завжди були схильні бути або забіяками, або слабаками, а деякі і тими, і іншими, і тільки завдяки благодаті Єгови та впливу його духу можна бути справжнім послідовником Христа, бути сміливим і відважним, але при цьому добрим і уважним. Ісус був упевнений, бо знав, що робить те, що до вподоби Єгови, і кожен любитель справедливості, діючи згідно з божественними принципами, може мати таку ж упевненість і довіру.

Ми дякуємо нашому Отцю за те, що Він дбає про нас, щоб ми могли служити Йому в цей день.

З теплою любов'ю та найкращими побажаннями,
Ваші брати в служінні Єгови,
Сім'я БЕТЕЛЬ Копенгаген.

(Продовження с стор. 82)

Ісуса Агнця Божого, є вівторок, 4 квітня, після шостої години вечора. Тому нехай кожна громада збереться після шостої години вечора 4 квітня, і помазаники її відсвяткують Спомин, а їхні співтовариші Йонадаби будуть присутніми як спостерігачі. Символами повинні бути прісний хліб і справжнє червоне вино. Господь і Його апостоли використовували справжнє червоне вино як символ Його крові, і помазаники повинні наслідувати їхній приклад. Звіт про святкування слід подати до Товариства, як це вказано в "Інформаторі". При підготовці до нього з користю

**СТАЛО МОЖЛИВИМ ЗАВДЯКИ
ОРГАНІЗАЦІЇ ЄГОВИ**

Дорогий брате Рутерфорде

Ми, особливі піонери в Луїсвіллі, завершуючи рік служіння, хочемо висловити нашу вдячність за прихильність і привілей працювати в такому тісному контакті з людьми доброї волі в цьому місті. Правда, у нас дуже мало часу для чогось іншого, але повне посвячення наших днів і хвилин принесло нам радість і благословення, які ми не проміняємо ні на які земні блага.

Ми усвідомлюємо, що це стало можливим лише завдяки Господній організації, і висловлюємо вдячність Богу Єгови за підняття стандартів через особливе піонерське служіння. Поставлена ціль щомісячних годин і величезний матеріал для роботи показали нам таке повноцінне життя, такий високий "рівень життя", що ми вже ніколи не хочемо відступати до чогось меншого.

Ми хочемо подякувати вам за вашу турботу про невелику допомогу, яка надається, і заради нас самих радіємо правилу, за яким вона надається.

Наше бажання - бути в цій боротьбі до кінця, і разом з Товариством та самим побачити повну перемогу.

Ми молимося, щоб наш Небесний Отець заохочував і наставляв вас, щоб усі на Сионі продовжували радіти.

Ваші побратими та колеги-видавці,

Луїс ШАР МЕРІ ХІНДС; ЮНІС ЛАМСОН ДЕЙЗІ
ХЕММВЕЙ; ІВА ДЕВІСОН ДЖОН ХЕММВЕЙ.

буде вивчити статтю "Спомин" в цьому номері "Вартової Башти".

ОБКЛАДИНКА "ВАРТОВОЇ БАШТИ"

Покращення оформлення "Вартової Башти", починаючи з січня 1939 року, вимагає нової обкладинки для тих, хто бажає зберегти свої примірники журналу. Такий новий швидкозшивач вже є в наявності, в тканинній обкладинці, в новому стилі, за ціною \$1.00 за штуку. Ті, хто пов'язаний з громадами, повинні замовляти папки через відповідного службовця компанії. До замовлення слід додати грошовий переказ.

ПОЛЬОВИЙ ДОСВІД**НЕДБАЙЛІ ВТРАЧАЮТЬ ПРИВІЛЕЇ**

"Товариство надіслало листа до однієї з невеликих громад зони з проханням негайно звернути увагу на передплату журналу "Вісника потіхи", термін якої закінчився. До 4 січня нічого не було зроблено, оскільки деякі видавці заявили, що немає сенсу звертатися до неї, оскільки вона вже більше не є зацікавлена. Знаючи, що треба докласти певних зусиль, щоб поновити передплату, незважаючи на те, що можуть сказати чи подумати деякі видавці, я сказав: "Якщо ніхто з вас не хоче звернутися до цієї сторони, я звернуся до неї і спробую з'ясувати, чому вона так раптово втратила інтерес до єдиної роботи на землі, яка

чогось варта". Я зателефонував, і після того, як я відповів на багато запитань і спробував дати їй краще представлення про Боже Царство і про те, як Ісус Христос здійснює свою роботу на землі, вона дала мені річну передплату на "Вартову башту", внесла передплату на попередні номери, дала мені річну передплату на "Вісник потіхи", а також внесла передплату на попередні номери "Вісника потіхи". Крім того, вона замовила передплату на "Вартову башту" і "Вісник потіхи" для свого брата в Юкліді, штат Огайо. Потім, помітивши брошури в моїй валізі, вона сказала, що хоче відправити деякі з них своїй дочці, яка відвідує методистську школу. Вона взяла всі брошури в різних

кольорових обкладинках, які у мене були. Результати тут доводять, що незалежно від того, що хтось може сказати або подумати, варто мати когось, хто зателефонує за всіма іменами, отриманими від Товариства".

ЩО ЗАТРИМАЛО ЦЕЙ ЗВОРОТНИЙ ДЗВІНОК?

"Близько півтора року тому видавець зі східної Пенсильванії залишив "Багатство" молодому чоловікові, батьки якого були слов'янами. Зацікавившись книгою, він читав уривки з неї своїй матері, яка дуже погано читала англійською, але врешті-решт взялася за книгу і витягла з неї все, що могла, а потім надіслала внесок до Бруклінського відділення Товариства за кілька книг слов'янською мовою. Товариство надіслало їй кілька книжок і брошур її мовою, а також "Вартову башту", на яку вона передплатила, водночас надіславши лист доброї волі до місцевої компанії, щоб до неї зателефонували. Цей дзвінок був негайно опрацьований місцевим видавцем, який виявив виняткову зацікавленість. Вона запитала його (що свідчить про те, що вона вже багато читала і думала), чому не зателефонували раніше, адже тепер їй вже запізно бути "сестрою" видавцем (маючи на увазі різницю між "останком" і "великою громадою"). Під-час цієї розмови було домовлено, щоб їй зателефонував видавець, який розмовляє її мовою, щоб вона могла краще зрозуміти, а її сім'я, яка все життя була католицькою, могла отримати правильне розуміння істини. За цей рік вона стала активним видавцем. Її приклад християнського життя привів до того, що її сім'я зрозуміла, що "релігія - це сіть". Образи, до яких вони раніше молилися, зникли - вона про це подбала - і вони радіють".

ЗАВДЯКИ СВІДЧЕННЯМ ДИТИНИ

"Двоє маленьких дітей гралися разом у школі. Одна розповідала іншій про Армагедон. Інша розповіла про це своїй мамі. Мати дуже зацікавилася цим горем, тому вирішила піти до матері товариша своєї дитини і розпитати. Результат: Інший Йонадаб регулярно відвідує всі заняття".

ДОПОМАГАТИ ІНШИМ У ПОЛЬОВОМУ СЛУЖІННІ

"Одна жінка виявила певну зацікавленість, але не мала грошей. Вона кілька разів повторила: "Якби тільки пан Р. був тут, він би точно купив ці книги". Пан Р. був сусідом.

Видавець домовилася передзвонити через кілька днів, коли вона візьме деяку літературу і запросить пана Р. до себе додому. Під-час зворотного дзвінка видавець прочитала пару лекцій і довго обговорювала правду з паном Р. і господинею будинку. В результаті пан Р. взяв дві книги в

палітурці, а жінка - три буклети. Пан Р. мав Багатство до того, як йому передзвонили, і виявив таку велику зацікавленість, що йому запропонували взяти участь у цій роботі. Його негайною відповіддю було те, що він готовий працювати. Тож було організовано ще один зворотній дзвінок, щоб пояснити йому, як відбувається наша робота, як функціонує наша організація, методи свідчення людям, а також важливість двох журналів - "Вартова башта" і "Вісник потіхи", на які він одразу ж передплатився. Після цього він ще раз зазначив, що готовий працювати. Потім йому розповіли про регулярні заняття Вартової башти і зв'язали його зі службовцем компанії, від якого він незабаром отримає літературу, необхідну для свідчення".

ЯК ДІСТАТИСЯ ТУДИ В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ

"Видавець, який живе в горах Камберленд, штат Теннессі, бере свій фонограф і дружину на мула, щоб піти свідчити. Таким чином він проходить в усі боки, приблизно на десять миль, не втомлюючись. Він виїжджає рано вранці і вирушає до найвіддаленішої території, і часто досягає її до десятої години. Потім він починає свідчити в напрямку до дому. Це дуже добре працює в ізольованій гірській місцевості. Цим методом охоплюється набагато більша територія, ніж пішки. Це менш втомлює і відбувається дещо швидше, ніж пішки. Також можна дістатися до людей, до яких не можна було дістатися на авто".

КОЛИШНІ ОПОНЕНТИ МОЖУТЬ ЗМІНИТИСЯ

"Жодне місце не повинно бути пропущене через опозицію. Один дуже відомий видавець зателефонував до одного будинку. Жінка, яка відчинила двері, сказала: "Мені не потрібна жодна з ваших книг. Я буду рада, якщо ви подзвоните і побачите мене в будь-який час, але я не хочу, щоб ви приносили жодної з ваших книг". Наступного разу, коли видавчиня працювала в тому селі, вона проїхала повз будинок, не заходячи всередину. Коли вона виїжджала на пагорб за будинком, їй спало на думку: "Я все одно туди повернуся". Тому вона розвернула машину і поїхала до будинку. Господиня зустріла її на порозі зі словами: "Заходьте. Я чекала на вас, бо мені потрібні деякі з цих книжок". Піонерка, яка працювала на постійній території, за дуже короткий час перевірила сім місць, де в попередній візит була опозиція, але література була доставлена востаннє. Інший випадок: У будинку на фермі чоловік допоміг свідку вийти з будинку, штовхнувши його, коли той виходив. Інший свідок завітав до цього будинку наступного разу і залишив книгу в палітурці".